

отдѣлнитѣ застрахувания сж дѣйствителни само до размѣра на пълната стойность на прѣдмета и отдѣлнитѣ застрахуватели отговарятъ само въ размѣра, въ който стои застрахуваната отъ тѣхъ сума къмъ цѣлата сума на застрахуването.

Ако нѣкой прѣдметъ се застрахува отново за сжщото врѣме отъ едно и сжщо събитие, послѣдното застрахуване е само до толкова дѣйствително, до колкото застрахуваната по-рано сума не покрива пълната стойность на прѣдмета.

Ако при многократни застрахувания, застрахуваниятъ се откаже отъ претенциитѣ си срѣщу нѣкой застрахувателъ, това отказване нѣма сила и дѣйствие относительно правата и задлженията на другитѣ.

Чл. 485. За взаимнитѣ права и задлжения на странитѣ, до колкото тѣ не сж прѣдвидени въ настоящето отдѣление важхтъ условията на договора за застрахуването.

Чл. 486. Застрахователната премия е прѣдмѣтъ на свободно съглашение.

Договаряющата страна е обязана да заплати застрахователната премия съ врѣме и въ случай на съмнѣние не може да иска да ѝ се прѣдаде полицата, прѣди да е заплатила премията.

Ако полицата се издаде прѣди заплащанието на премията, това се счита за отлагание исплащанието на премията.

Чл. 487. Застрахованиятъ е задлженъ, при сключването на договора, да съобщи на застрахувателя ония извѣстни нему (на застрахувания) обстоятелства, които